

DALAM MAHKAMAH TINGGI MALAYA DI TEMERLOH
DALAM NEGERI PAHANG DARUL MAKMUR, MALAYSIA
SAMAN PEMULA NO.: CB-24NCVC-79-09/2021

Dalam perkara mengenai Guaman
Sivil No. CB-B52NCVC-14-11/2020
di Mahkamah Sesyen Temerloh

Dan

Dalam perkara Aturan 57 Kaedah 1,
Kaedah-Kaedah Mahkamah 2012

Dan

Dalam perkara Seskyen 23, Akta
Mahkamah Kehakiman 1964

ANTARA

1. **CASA BESTARI SDN BHD**
(No. Syarikat: 1018780-D)
2. **ROYAL PAHANG POLO CLUB SDN BHD**
(No. Syarikat: 451134-D) ... PEMOHON-PEMOHON

DAN

KITARAN SUKMA SDN. BHD.
(No. Syarikat: 620138-T) ... RESPONDEN

ALASAN PENGHAKIMAN

- [1] Ini adalah permohonan untuk kes daripada Mahkamah Sesyen Temerloh dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh dan seterusnya ia dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan.
- [2] Alasan permohonan ini adalah guaman sivil CB-B52NCVC-14-11/2020 di Mahkamah Sesyen Temerloh mempunyai relif deklarasi dan terletak bidang kuasanya kepada Mahkamah Tinggi. Di samping itu Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan adalah forum yang lebih sesuai.
- [3] Di dalam affidavit sokongan En. Chong Chun Shien di perenggan 6 dinyatakan bahawa Pemohon Pertama berniaga di Kuantan, Pahang, pengarah-pengarah berdomisil di Kuantan, Pahang. Begitu juga Pemohon Kedua.
- [4] Asas kepada tuntutan Pemohon-pemohon adalah melibatkan hartanah yang perjanjiannya disempurnakan di Kuantan, Pahang. Manakala tuan tanah yang dikatakan Asyadihan Plantations Sdn. Bhd. juga berasal dari Kuantan, Pahang.
- [5] En. Chong Chun Shein juga menyatakan bahawa kebanyakan saksi di dalam kes ini adalah berada di sekitar Kuantan, Pahang. Jika kes ini diteruskan di Mahkamah Sesyen Temerloh ia akan memprejudiskan serta meningkatkan perbelanjaan Defendant-Defendant.

[6] Di dalam affidavit jawapan En. Lee Mun Eng bahawa berdasarkan prinsip keadilan dan prinsip *forum non conveniens* Mahkamah Temerloh adalah lebih sesuai.

Permohonan Pemindahan Prosiding

[7] Mahkamah Sesyen mempunyai budi bicara untuk memindahkan prosiding atas alasan-alasan yang mantap di bawah undang-undang. Dalam konteks mahkamah ini adalah didapati bahawa ia diperuntukkan di bawah seksyen 25 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 seperti berikut:

“(1) Without prejudice to the generality of Article 121 of the Constitution the High Court shall in the exercise of its jurisdiction have all the powers which were vested in it immediately prior to Malaysia Day and such other powers as may be vested in it by any written law in force within its local jurisdiction.

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1) the High Court shall have the additional powers set out in the Schedule: Provided that all such powers shall be exercised in accordance with any written law or rules of court relating to the same.”

[8] Di bawah Jadual Pertama Akta Mahkamah Kehakiman 1964 menyatakan kuasa tambahan di antaranya adalah seperti berikut:

“11. ...”

12. Transfer of proceedings

Power to transfer any proceedings to any other Court or to or from any subordinate court, and in the case of transfer to or from a subordinate court to give any directions as to the further conduct thereof:

Provided that this power shall be exercised in such manner as may be prescribed by any rules of court.

13. ...”

[9] Pada masa yang sama mahkamah juga perlu mengambil perhatian mengenai bidang kuasa sivil mahkamah ini yang dinyatakan di bawah seksyen 23 Akta Mahkamah Kehakiman 1964 seperti berikut:

“(1) Subject to the limitations contained in Article 128 of the Constitution the High Court shall have jurisdiction to try all civil proceedings where -

- (a) the cause of action arose;*
- (b) the defendant or one of several defendants resides or has his place of business;*
- (c) the facts on which the proceedings are based exist or are alleged to have occurred; or*
- (d) any land the ownership of which is disputed is situated, within the local jurisdiction of the Court and notwithstanding anything contained in this section in any case where all parties consent in writing within the local jurisdiction of the other High Court.*

(2) Without prejudice to the generality of subsection (1), the High Court shall have such jurisdiction as was vested in it immediately prior to Malaysia Day and such other jurisdiction as may be vested in it by any written law in force within its local jurisdiction.

[10] Apa yang jelas daripada permohonan yang dikemukakan oleh Pemohon-pemohon dalam kes ini ialah memohon supaya Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh memindahkan prosiding di Mahkamah Sesyen Temerloh ke Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh dan kemudiannya Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh memindahkan kes ini ke Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan. Di dalam kes ini mahkamah merujuk kepada Aturan 57 Kaedah-kaedah Mahkamah (KKM) 2012 yang memperuntukkan tatacara prosiding dan permohonan pemindahan boleh dibuat seperti berikut:

“1. Pemindahan prosiding ke Mahkamah yang lain (A. 57 k. 1)

Jika Hakim Mahkamah Tinggi atau Hakim Mahkamah Sesyen atau Majistret berpuas hati bahawa apa-apa prosiding dalam Mahkamah tersebut boleh menjadi lebih mudah atau adil untuk dibicarakan di Mahkamah yang lain yang setara bidang kuasa, dia boleh atas permohonan mana-mana pihak, memerintahkan prosiding itu dipindahkan ke Mahkamah yang lain.

(2) Pemindahan apa-apa prosiding dari-

- (a) Mahkamah Rendah ke Mahkamah Tinggi; atau*
- (b) Mahkamah Tinggi ke Mahkamah Rendah,*

hendaklah hanya dibuat dengan perintah Hakim Mahkamah Tinggi atas permohonan mana-mana pihak melalui saman pemula atau notis permohonan, mengikut mana-mana yang bersesuaian.

(3) Pemindahan apa-apa prosiding dari-

*(a) Mahkamah Majistret ke Mahkamah Sesyen; atau
(b) Mahkamah Sesyen ke Mahkamah Majistret,
hendaklah hanya dibuat dengan perintah Hakim Mahkamah Sesyen atas permohonan mana-mana pihak melalui saman pemula atau notis permohonan, mengikut mana-mana yang bersesuaian.*

(4) Sebelum membuat apa-apa perintah untuk memindahkan apa-apa prosiding dari-

*(a) Mahkamah Tinggi ke Mahkamah Tinggi lain yang setara bidang kuasa;
(b) Mahkamah Rendah ke Mahkamah Tinggi;
(c) Mahkamah Tinggi ke Mahkamah Rendah; atau
(d) Mahkamah Rendah ke Mahkamah Rendah yang lain,*

Hakim Mahkamah Tinggi atau Hakim Mahkamah Sesyen atau Majistret, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah mengambil ke dalam pertimbangan sama ada Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Sesyen yang akan mendengar kes itu terletak di atau berdekatan dengan tempat yang-

*(A) kausa tindakan itu berbangkit;
(B) defendan, atau seorang daripada beberapa defendan, bermastautin atau mempunyai tempat perniagaannya;*

(C) fakta yang berdasarkan kepadanya prosiding itu wujud atau yang dikatakan telah berlaku;

(D) tanah yang pemilikannya dipertikaikan itu terletak; atau

(E) bagi sebab-sebab lain yang wajar demi kepentingan keadilan bahawa prosiding itu patut dipindahkan.

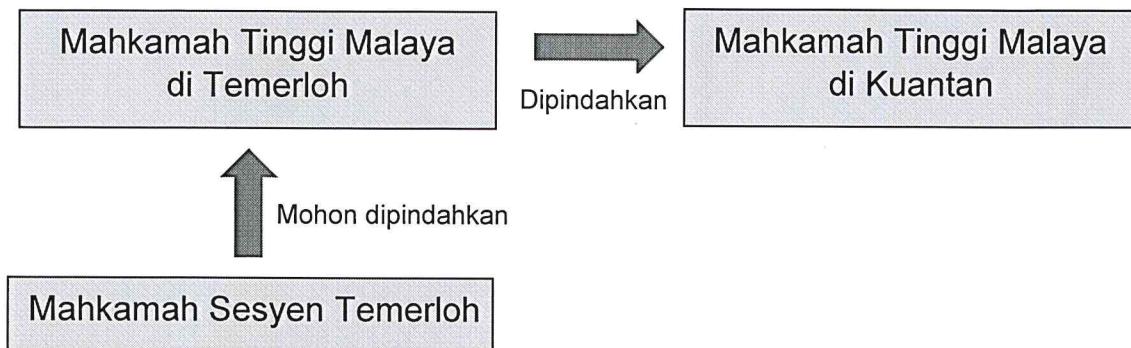
(5) Dalam Aturan ini, "Mahkamah Rendah" ertiya Mahkamah Majistret atau Mahkamah Sesyen."

[11] Jika diteliti kepada Aturan 57 kaedah 1 (2) KKM 2012 adalah jelas bahawa Mahkamah Tinggi boleh memerintahkan satu prosiding dipindahkan daripada Mahkamah Rendah ke Mahkamah Tinggi. Namun demikian pertimbangan yang perlu diambil semasa memutuskan pemindahan tersebut adalah terdapat di bawah Aturan 57 kaedah 1 (4) (A), (B), (C), (D), (E) KKM 2012.

[12] Ini bermakna apabila prosiding dipindahkan daripada Mahkamah Rendah ke Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Tinggi kemudiannya memindahkan ke Mahkamah Tinggi lain seperti yang terdapat di Aturan 57 kaedah 1 (4)(a) KKM 2012. Ia juga adalah konsisten dengan Jadual Pertama Akta Mahkamah Kehakiman 1964.

[13] Secara ringkasnya permohonan pemindahan di dalam kes ini dapat diringkaskan seperti gambarajah di bawah:

Mahkamah Sesyen Temerloh Tiada Bidang Kuasa

- [14] Di samping itu Pemohon Kedua melalui affidavit menyatakan Mahkamah Sesyen Temerloh tidak mempunyai bidang kuasa untuk mendengar kes ini.
- [15] Jika diteliti kepada eksibit ‘CCS-1’ yang merupakan Guaman Sivil No. CB-B52NCVC-14-11/2020 adalah satu tindakan di Mahkamah Sesyen Temerloh. Ia adalah berkaitan dengan tuntutan iaitu jumlah keseluruhan tuntutan RM920,000.00, faedah pada kadar 5 % setahun atas jumlah sebanyak RM920,000.00 dari tarikh pemfailan writ dan pernyataan tuntutan ini sehingga ke tarikh penyelesaian yang penuh dan muktamad, kos dalam kausa dan relif-relif lain yang difikirkan suai manfaat oleh mahkamah yang mulia ini.
- [16] Di dalam pernyataan tuntutan terpinda bertarikh 04.05.2021 di perenggan 18 Pemohon-pemohon memfailkan tuntutan yang sama seperti yang terdapat dalam pengindorsan tuntutan. Namun demikian pihak Responden di dalam pernyataan pembelaannya telah membuat

tuntutan balas seperti yang terdapat di perenggan 24 (a), (b) dan (c) seperti berikut:

- (a) Satu perintah pengisyiharan bahawa kedua-dua Perjanjian Sewa Pajak Tanah bertarikh 18.08.2014 yang dimasukkan di antara Plaintiff dan Defendan Kedua tidak lagi berkuat kuasa dan adalah terbatal;
- (b) satu perintah pengisyiharan bahawa Plaintiff tidak lagi berhak untuk menguatkuaskan kedua-dua Perjanjian Sewa Pajak Tanah bertarikh 18.08.2014 yang dimasukkan di antara Plaintiff dan Defendan Kedua terhadap Defendan Kedua;
- (c) Satu perintah pengisyiharan bahawa kedua-dua Perjanjian Sewa Pajak Tanah bertarikh 18.08.2014 yang dimasukkan di antara Plaintiff dan Defendan Kedua telah digantikan dengan perjanjian-perjanjian seperti berikut:
  - (i) “*Conditional Sale and Purchase Agreement*” bertarikh 17.10.2016 di antara Asyadihan Plantation Sdn Bhd dan Melati Puri Sdn Bhd bagi tanah 200 ekar;
  - (ii) “*Conditional Sale and Purchase Agreement*” bertarikh 17.10.2016 di antara Asyadihan Plantation Sdn Bhd dan Tuan Hayati Sdn Bhd bagi tanah +- 340.97 ekar;

- (iii) “*Conditional Sale and Purchase Agreement*” bertarikh 5.3.2019 di antara Asyadihan Plantation Sdn Bhd dan Tuan Hayati Sdn Bhd bagi tanah +- 155.433 ekar.

[17] Ini telah menyebabkan tuntutan ini memerlukan mahkamah membuat pengisytiharan. Persoalannya ialah adakah Mahkamah Sesyen yang akan mendengar kes tuntutan Pemohon-pemohon kepada Responden melalui Guaman Sivil No. CB-B52NCVC-14-11/2020 mempunyai bidang kuasa untuk mendengar atau membuat pengisytiharan seperti yang dinyatakan dalam tuntutan balas sekiranya mahkamah mendapati tuntutan balas tersebut berjaya dibuktikan.

[18] Inilah isu yang dibangkitkan oleh pihak Pemohon yang menyatakan bahawa Mahkamah Sesyen tidak mempunyai bidang kuasa sedemikian disebabkan tuntutan balas Responden adalah melibatkan pengisytiharan. Bagi memahami isu ini wajar sekiranya mahkamah merujuk kepada hakikat sesuatu tuntutan balas yang telah dijelaskan oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes **Permodalan Plantations Sdn. Bhd. v. Rachuta Sdn. Bhd. [1985] CLJ Rep 242** di halaman 248 seperti berikut:

“What then is a counterclaim?

A counterclaim on the other hand is also a cross-claim which a defendant has against a plaintiff but in respect of which the defendant can bring a separate action against the plaintiff if he wishes to do so. Thus, to all intents and purposes a counterclaim is a separate and independent action by the defendant, which the

law allows to be joined to the plaintiff's action in order to avoid multiplicity or circuity of suits. Like set-off, a counterclaim is also the creation of Statutes. At common law the Court has no power to allow an action by a plaintiff to be met by a cross-claim of the defendant against the plaintiff. The Court simply left the defendant to commence a separate action. It was only by virtue of the Supreme Court of Judicature Act 1873, s. 24(3) that enabled the defendant's counterclaim to be added to the plaintiff's suit.

In so far as our law is concerned, a counterclaim is governed by the provisions of O. 15 r. 2 which we have already set out earlier. It is, therefore, clear that a counterclaim is wider than a defence of set-off and that whilst the former is a separate action by a defendant against a plaintiff the latter is essentially a defence, although a defendant is entitled to add it as a counterclaim. ...."

[19] Ini bermakna pihak Responden boleh membangkitkan tuntutan balas terhadap tuntutan Pemohon-pemohon dan juga tuntutan balas juga boleh berdiri dengan sendiri tanpa terikat dengan tuntutan pihak Plaintiff. Walau bagaimanapun bagi tujuan untuk memudahkan prosiding dan sekiranya tuntutan balas tersebut mempunyai kaitan langsung dengan tuntutan pihak Pemohon maka tuntutan balas tersebut boleh didengar bersekali dengan tuntutan pihak Pemohon oleh mahkamah yang mempunyai bidang kuasa untuk mendengar kes tersebut.

[20] Di dalam kes ini adakah Mahkamah Sesyen mempunyai bidang kuasa untuk membuat perintah pengisytiharan. Mahkamah merujuk kepada seksyen 69 Akta Mahkamah Rendah 1948 yang

memperihalkan bidang kuasa Mahkamah Sesyen berkaitan dengan deklarasi seperti berikut:

“69 Exceptions to jurisdiction

Sessions Courts shall have no jurisdiction in actions, suits or proceedings of a civil nature-

- (a) relating to immovable property except as provided in sections 70 and 71;*
- (b) (Deleted by Act A1382:s.8);*
- (c) (Deleted by Act A1382:s.8);*
- (d) (Deleted by Act A1382:s.8);*
- (e) to enforce trusts;*
- (f) for accounts;*
- (g) for declaratory decrees except in making a declaration under paragraph 65(5)(b) and interpleader proceedings under section 73;*
- (h) for the issue or revocation of grants of representation of the estates of deceased persons or the administration or distribution thereof;*
- (i) wherein the legitimacy of any person is in question;*
- *(j) wherein the guardianship or custody of infants is in question; and*
- (k) except as specifically provided in any written law for the time being in force, wherein the validity or dissolution of any marriage is in question.”*

[21] Mahkamah juga merujuk kepada seksyen 65(5)(b) dan seksyen 73 akta yang sama yang memperuntukkan seperti berikut:

"65 Civil jurisdiction of Sessions Courts

(5) A Sessions Court may, in respect of any action or suit within the jurisdiction of the Sessions Court, in any proceedings before it-

- (a) grant an injunction; and*
- (b) make a declaration,*

whether or not any other relief, redress or remedy is or could be claimed.

73 Interpleader

A Sessions Court shall have jurisdiction to grant relief by way of interpleader and to order the sale of any property subject to interpleader proceedings-

- (a) where the proper officer of a Sessions Court is charged with the execution of any writ, warrant or order of the Court and claim is made to any money or other movable property taken or intended to be taken in execution of the writ, warrant or order, or to the proceeds or value of any such property, by any person other than the person against whom the writ, warrant or order was issued or made; or*

- (b) where the person seeking relief is under liability for any debt, money, or other movable property of which the amount or value does not exceed one million ringgit and for or in respect of which he has been or expects to be sued by two or more parties making adverse claims thereto."*

[22] Ini mencadangkan bahawa bidang kuasa Mahkamah Sesyen dalam memberikan satu perintah pengisyiharan adalah tertakluk kepada had yang telah dinyatakan di bawah seksyen 65(5)(b) dan seksyen 73 Akta Mahkamah Rendah 1948.

[23] Oleh itu sepantas lalu seolah-olah menunjukkan bahawa Mahkamah Sesyen tidak mempunyai bidang kuasa dalam memutuskan perintah pengisyiharan bagi menentusahkan perjanjian ataupun terma-terma seperti yang dipohon oleh Responden dalam tuntutan balas. Oleh itu mahkamah perlu melihat kepada seksyen 66 Akta Mahkamah Rendah 1948 yang memperuntukkan seperti berikut:

"(1) Where in any action or suit of a civil nature before a Sessions Court any defence or counterclaim of the defendant involves matters beyond the jurisdiction of the Court, the defence or matter shall not affect the competence or the duty of the Sessions Court to dispose of the whole matter in controversy, so far as relates to the demand of the plaintiff and any defence thereto, but no relief exceeding that which the Court has jurisdiction to award shall be given to the defendant upon the counterclaim.

(2) In any such case the High Court may, if it thinks fit, on the application of any party, order that the action or suit be transferred to the High Court, and the action or suit shall then be entered in the cause book or register of civil suits of the High Court, and proceeded with as if the action or suit had been originally instituted therein."

[24] Di samping itu mahkamah ini juga dipandu oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes **Ng Kong Ling & Anor v. Low Peck Lim & Ors [2017] 5 CLJ 651** di mana YAA Md Raus Sharif Presiden Mahkamah Rayuan telah menerangkan tentang kedudukan seksyen 66 Akta Mahkamah Rendah 1948 dan hubungkaitnya berkenaan dengan kuasa memberikan pengisytiharan seperti berikut:

“[32] We are of the same view. Section 66(1) of the Act clearly provides that where any defence or counterclaim of the defendant in an action before the Sessions Court involves matters beyond the jurisdiction of the court, such defence or counterclaim should not affect the competence of the Sessions Court to dispose of the whole matter between the parties. In short, it would not be a bar to the Sessions Court jurisdiction on the whole matter in controversy.

[33] The words '*the whole matter in controversy*' promulgated in s. 66(1) of the Act would ordinarily mean *all the matters in dispute between the parties*. Lord Sumner in the Privy Council case of *Ahmad Salaji v. Hashim Salaji* [1915] 42 1A 91 observed:

... the expression 'matters in controversy' cannot... exclude matters... which must have been naturally decided if any question had arisen and were the foundation of the whole determination.

[34] We are of the view that s. 66(1) of the Act is made wider in its meaning than the case of *Ahmad Salaji v. Hashim Salaji* by the use of the words '*the whole matter in controversy*'. Thus, it is our view that the legislative purpose behind s. 66(1) of the Act is that if a

matter raised by way of defence or counterclaim by a defendant is a 'matter beyond the jurisdiction' of the Sessions Court, it shall have 'the competence and duty' to dispose of 'the whole matter in controversy' between the parties. It follows that s. 66 is an exception to the limitations contained in s. 69 of the Act.

[35] Accordingly we answer question 1 in the negative and question 2 in the affirmative.”

[25] Ini bermakna sudah terang lagi bersuluh bahawa Mahkamah Sesyen yang mendengar sesuatu pertikaian mempunyai bidang kuasa untuk memutuskan mana-mana tuntutan balas yang timbul ekoran daripada tindakan asal kes tersebut dan ia merupakan pengecualian kepada had yang ditetapkan di bawah seksyen 69 Akta Mahkamah Rendah 1948. Oleh yang demikian isu berkenaan kes ini perlu dipindahkan ke Mahkamah Tinggi kerana Mahkamah Sesyen tidak mempunyai bidang kuasa untuk mengendalikan tuntutan balas yang dikemukakan oleh pihak Responden adalah sesuatu yang tidak lagi boleh dipertahankan. Semasa hujahan lisan pihak Pemohon membangkitkan isu bahawa Hakim Mahkamah Sesyen Temerloh tidak mempunyai kekanan yang membolehkan kes ini didengar di hadapan hakim tersebut. Ia adalah berkaitan dengan Pekeliling Ketua Pendaftar Bilangan 1 Tahun 2013 Penetapan Kes-kes Sivil Di Mahkamah Rendah Selaras Dengan Berkuat Kuasanya Akta Mahkamah Rendah (Pindaan) 2010 [Akta A1382] bertarikh 27.02.2013 yang menyatakan antara lain di perenggan 5.2.1 seperti berikut:

“5.2.1 Bagi tindakan yang melibatkan permohonan injunksi dan/atau pengisytiharan dalam bidang kuasa Mahkamah Sesyen di bawah peruntukan seksyen 65 Akta Mahkamah Rendah 1948, hendaklah didengar oleh Hakim Mahkamah Sesyen Gred Jusa …”

Pekeliling Ketua Pendaftar Bilangan 1 Tahun 2013 tidak merujuk kepada kedudukan di bawah Seksyen 66 Akta Mahkamah Rendah 1948.

[26] Pekeliling Ketua Pendaftar Bilangan 1 Tahun 2013 ini telah dibatalkan melalui Pekeliling Ketua Pendaftar Bilangan 2 Tahun 2018 bertajuk Penetapan Kes Sivil Di Mahkamah Rendah bertarikh 14.11.2018 yang menyatakan seperti berikut:

“8. Pekeliling Ketua Pendaftar Bil. 1 Tahun 2013 bertajuk “Penetapan Kes-kes Sivil Di Mahkamah Rendah Selaras Dengan Berkuat Kuasanya Akta Mahkamah Rendah (Pindaan) 2010 [Akta A1382]” dengan ini dibatalkan.”

[27] Di dalam Pekeliling Ketua Pendaftar Bil. 2 Tahun 2018 juga dinyatakan juga tentang penetapan kes sivil bagi Mahkamah Rendah seperti berikut:

“3. Selaras dengan Akta Mahkamah Rendah (Pindaan) 2010 [Akta A1382] penetapan bidang kuasa sivil bagi Mahkamah Rendah adalah seperti berikut:

- (a) *Kes civil Mahkamah Sesyen melibatkan tuntutan RM100,001.00 sehingga RM1,000,000.00 dan permohonan bagi relif injunksi atau perisyarahan; dan*
- (b) *Kes civil di Mahkamah Majistret melibatkan tuntutan tidak melebihi RM100,000.00*

4. *Semua kes civil di bawah bidang kuasa Mahkamah Sesyen boleh didengar oleh Hakim Mahkamah Sesyen pelbagai gred, kecuali tindakan yang melibatkan tuntutan fitnah, kecuaian professional, siber dan pembinaan.*
5. *Kes-kes melibatkan tuntutan fitnah, kecuaian professional, siber dan pembinaan hendaklah didaftarkan di Mahkamah di mana Hakim Mahkamah Sesyen Gred JUSA ditempatkan dan didengar oleh Hakim Mahkamah Sesyen tersebut.”*

[28] Apabila diteliti kepada peruntukan zahir seksyen 66 dan seksyen 69 Akta Mahkamah Rendah 1948 tiada dinyatakan bahawa terdapat sekatan untuk mana-mana Hakim Mahkamah Sesyen mendengar atau menggunakan kuasa di bawah seksyen 66 akta tersebut. Frasa yang digunakan adalah Mahkamah Sesyen. Ini bermakna mahkamah ini tidak sepatutnya mempertimbangkan sama ada kekananan Hakim Mahkamah Sesyen Temerloh akan menghalang bidang kuasa di bawah seksyen 66 seperti yang diperuntukkan di dalam Akta Mahkamah Rendah 1948. Oleh itu mahkamah tidak dapat bersetuju dengan hujahan lisan pihak Responden tersebut.

Isu *forum non conveniens*

[29] Pemohon-pemohon juga membangkitkan isu bahawa pemindahan ini diperlukan kerana lokasi di mana klausa ini teraku dan Responden menetap dan beroperasi serta faktor utama yang disandarkan dalam prosiding ini dan lokasi di mana terletaknya tanah yang dipertikaikan adalah lebih selesa untuk kes ini didengar di Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan. Ini bermakna pihak Pemohon bersandarkan kepada prinsip *forum non conveniens*.

[30] Prinsip *forum non conveniens* ialah boleh diringkaskan sebagai tempat yang paling sesuai untuk perbicaraan dijalankan dengan mengambil kira kepentingan pihak-pihak dan keadilan. Perkara ini telah dinyatakan oleh Mahkamah Pertuanan (*House of Lords*) di dalam kes **Spiliada Maritime Corp v Cansulex Ltd, The Spiliada [1986] 3 All ER 843** yang mana menyatakan bahawa prinsip *forum non conveniens* seperti berikut:

"In cases where jurisdiction has been founded as of right, ie where in this country the defendant has been served with proceedings within the jurisdiction, the defendant may now apply to the court to exercise its discretion to stay the proceedings on the ground which is usually called forum non conveniens. That principle has for long been recognised in Scots law; but it has only been recognised comparatively recently in this country. In The Abidin Daver [1984] 1 All ER 470, [1984] AC 398 Lord Diplock stated that, on this point, English law and Scots law may now be regarded as

indistinguishable. It is proper therefore to regard the classic statement of Lord Kinnear in Sim v Robinow (1892) 19 R (Ct of Sess) 665 at 668 as expressing the principle now applicable in both jurisdictions. He said:

'... the plea can never be sustained unless the Court is satisfied that there is some other tribunal, having competent jurisdiction, in which the case may be tried more suitably for the interests of all the parties and for the ends of justice.'

For earlier statements of the principle, in similar terms, see Longworth v Hope (1865) 3 Macph (Ct of Sess) 1049 at 1053 per the Lord President (McNeill) and Clements v Macaulay (1866) 4 Macph (Ct of Sess) 583 at 592 per the Lord Justice-Clerk (Inglis), and for a later statement, also in similar terms, see Société du Gaz de Paris v SA de Navigation 'Les Armateurs Français' 1926 SC (HL) 13 per Lord Sumner.

*I feel bound to say that I doubt whether the Latin tag 'forum non conveniens' is apt to describe this principle. For the question is not one of convenience, but of the suitability or appropriateness of the relevant jurisdiction. However, the Latin tag (sometimes expressed as *forum non conveniens* and sometimes as *forum conveniens*) is so widely used to describe the principle, not only in England and Scotland, but in other Commonwealth jurisdictions and in the United States, that it is probably sensible to retain it. But it is most important not to allow it to mislead us into thinking that the question at issue is one of 'mere practical convenience'. Such a suggestion was emphatically rejected by Lord Kinnear in Sim v Robinow (1892) 19 R (Ct of Sess) 665 at 668 and by Lord Dunedin,*

*Lord Shaw and Lord Sumner in the Société du Gaz case 1926 SC (HL) 13, 19, and 22 respectively. Lord Dunedin said, with reference to the expressions *forum non competens* and *forum non conveniens*:*

'In my view, "competent" is just as bad a translation for "competens" as "convenient" is for "conveniens". The proper translation for these Latin words, so far as this plea is concerned, is "appropriate".'

Lord Sumner referred to a phrase used by Lord Cowan in Clements v Macaulay (1866) 4 Macph (Ct of Sess) 583 at 594, viz 'more convenient and preferable for securing the ends of justice', and said:

'... one cannot think of convenience apart from the convenience of the pursuer or the defender or the Court, and the convenience of all these three, as the cases show, is of little, if any, importance. If you read it as "more convenient, that is to say, preferable, for securing the ends of justice," I think the true meaning of the doctrine is arrived at. The object, under the words "forum non conveniens" is to find that forum which is the more suitable for the ends of justice, and is preferable because pursuit of the litigation in that forum is more likely to secure those ends.'

In the light of these authoritative statements of the Scottish doctrine, I cannot help thinking that it is wiser to avoid use of the word 'convenience' and to refer rather, as Lord Dunedin did, to the appropriate forum."

[31] Mahkamah Persekutuan telah menerima pakai penghakiman di dalam kes **Spiliada Maritime Corp** (supra) di dalam kes **American Express Bank Ltd v Mohamad Toufic Al-Ozier & Anor [1995] 1 CLJ 273** dan menyatakan seperti berikut:

"The doctrine of forum non conveniens appears to have originated in Scotland and has finally found full acceptance by the House of Lords in Spiliada Maritime Corp v. Consulax Ltd (The Spiliada) [1986] 3 All ER 843 after a series of decisions, as described and set out so well in that very interesting and readable joint article by R H Hickling and Assoc. Prof. Wu Min Aun [1994] 3 MLJ xcvi.

The main judgment in the Spiliada was delivered by Lord Goff, who adopted the dictum of Lord Kinnear in Sim v. Robinow [1892] 19 R (ct. of Sess.) 665, 668 as being the fundamental principle in regard to this doctrine ie. that "there is some other tribunal, having competent jurisdiction, in which, the case may be tried more suitably for the interests of all parties and for the ends of justice." Lord Goff cautioned that the word "conveniens" in forum non conveniens meant suitability or appropriateness of the relevant jurisdiction and not one of convenience. We are in entire agreement with the fundamental principle so expressed.

In our view, where an application by a defendant for stay of proceedings is concerned, in applying the said doctrine, the defendant would have to satisfy the Court that "some other forum is more appropriate" per Lord Templeman in the Spiliada. Where

on the other hand, leave to issue and serve out of jurisdiction a notice of writ of summons under O. 11 r. 1 of the RHC is involved then according to the reasoning of Lord Templeman, the plaintiff, (not the defendant, be it noted) would have to satisfy a Malaysian Court that, by comparison, that Malaysian Court is the most appropriate forum to try the action. Thus, it will be seen that in the instant case the burden lay on the bank customers, the plaintiffs to satisfy the High Court below that Malaysia was the most appropriate forum.

*Having regard to the reasoning of the learned Law Lords in the Spiliada and the learned joint article aforesaid, we are of the considered view that in all cases of either a defendant's application for stay of proceedings or a plaintiff's application for leave to serve out of jurisdiction under O. 11 r. 1 of RHC, or for setting aside such leave, it will be obligatory for a Malaysian Court to consider in any event, a most important factor ie. whether "it would be unjust to the plaintiff to confine him to remedies elsewhere". It is indispensable when a Malaysian Court considers all cases in connection with *forum non conveniens*.*

The most important factor described above does arise, of course, out of a great variety of factors that a Malaysian Court ought to consider in applying the said doctrine; the prominent one being that whether any particular forum is one with which the action has the most real and substantial connection. One can easily visualize a large number of factors which overlap with one another".

[32] Mahkamah di tanah air telah menggunakan prinsip *forum non conveniens* yang dapat dilihat di dalam kes **Sova Sdn Bhd v Kasih Sayang Realty Sdn Bhd [1988] 2 MLJ 268**. Di dalam kes tersebut mahkamah mencadangkan Defendan-Defendan untuk membuat permohonan bagi memindahkan kes tersebut disebabkan pihak-pihak berada di Kuala Lumpur. YA Hakim Lim Beng Choon di halaman 271 menyatakan seperti berikut:

"However, that is not the end of the matter since the defendants have also contended that this court is not the proper or convenient forum to determine the dispute between the parties. To this contention, I agree. It is quite obvious that in creating a branch of the High Court in Malaya in each state, the legislature had two things in mind:

(i) to enable the parties of a civil suit to have easy access to a branch of the High Court in Malaya located in a state where either the plaintiff or the defendant resides. When a person is sued for breach of contract or for that matter a tortious act when the breach or the tort was committed in the state where he resides, it is certainly unreasonable to require him to travel all the way, say, to Kuala Lumpur to defend himself. Apart from the expense incurred, the defendant may have to remain in Kuala Lumpur perhaps one week to participate in the civil proceedings. No doubt he would be compensated in terms of costs should he succeed in defending himself but the inconvenience caused may outweigh the amount of costs awarded to him;

(ii) the obvious reason for the setting up of a branch of the High Court in Malaya in every one of the 11 states is to facilitate the disposal of cases in Malaya and to cut down, even if it is not yet possible to obliterate, the backlog of cases pending in any one or more of the branches of such High Court.

For the reasons as stated above, I do not think that the present civil proceedings should be dealt with by this court. I am also of the view that it is for the defendants to apply to this court for a transfer of the civil suit and the application made by the plaintiffs under Order 81(1) to the High Court in Malaya at Penang or Kuala Lumpur since the cause of action arose in Penang but the parties have their places of business in Kuala Lumpur.”

[33] Di dalam kes **Dayasar Corp. Sdn Bhd. v C.P. Ng & Co [1990] 2 CLJ Rep 11** pula mahkamah mendapati bahawa adalah lebih sesuai untuk kes itu dibicarakan di Mahkamah Tinggi Malaya di Kuching disebabkan Defendan dan saksi-saksi berada di Kuching. YA Hakim Abu Mansor Ali menyatakan seperti berikut:

“By this I rule that since the defendant/respondent company is residing in Kuching, the matter should really be filed in Borneo High Court in particular Kuching.

Considered from the point of view of convenience, I also held that Kuching would be more convenient with the defendant residing there and the witnesses being there.”

[34] Kini prinsip *forum non conveniens* telah dijadikan sebahagian daripada Kaedah-kaedah Mahkamah yang menyebabkan masalah yang timbul seperti dalam kes **Dayasar Corp. Sdn Bhd.** (*supra*) tidak akan timbul lagi apabila pemindahan perlu dibuat di dalam bidang kuasa tempatan yang berbeza seperti yang terdapat di Aturan 57 kaedah 1 (4) KKM 2012 seperti berikut:

“Hakim Mahkamah Tinggi atau Hakim Mahkamah Sesyen atau Majistret, mengikut mana-mana yang berkenaan, hendaklah mengambil ke dalam pertimbangan sama ada Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Sesyen yang akan mendengar kes itu terletak di atau berdekatan dengan tempat yang –

- (A) kausa tindakan itu berbangkit;*
- (B) defendan, atau seorang daripada beberapa defendan, bermastautin atau mempunyai tempat perniagaannya;*
- (C) fakta yang berdasarkan kepadanya prosiding itu wujud atau yang dikatakan telah berlaku;*
- (D) tanah yang pemilikannya dipertikaikan itu terletak; atau*
- (E) bagi sebab-sebab lain yang wajar demi kepentingan keadilan bahawa prosiding itu patut dipindahkan.”*

[35] Adakah pihak Pemohon dapat menunjukkan berdasarkan kepada prinsip *forum non conveniens* dan Aturan 57 kaedah 4 KKM 2012 di atas kes ini perlu dipindahkan daripada Mahkamah Sesyen Temerloh ke Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh dan seterusnya dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan? Adalah didapati bahawa alasan-alasan yang diberikan oleh Pemohon-pemohon ialah disebabkan harta tanah yang terlibat dikatakan berada di daerah Kuantan,

Pahang. Saksi-saksi juga berada di daerah Kuantan dan ia akan memberikan kesukaran kepada pihak-pihak untuk memberikan keterangan sekiranya perbicaraan dilakukan di Mahkamah Temerloh. Di samping itu juga keterangan menunjukkan bahawa salah sebuah firma yang terlibat dalam urusan yang melibatkan Plaintiff dan Defendant mempunyai pejabat operasinya di Kuantan, Pahang. Mahkamah berpandapat bahawa alasan-alasan tersebut tidak dapat memenuhi prinsip *forum non conveniens* tersebut. Ini adalah disebabkan pihak-pihak dan saksi-saksi masih berada di dalam Negeri Pahang Darul Makmur yang juga terdapatnya Mahkamah Sesyen Temerloh. Adalah tidak wajar untuk menggunakan alasan bahawa demi untuk kesenangan dan keselesaan Defendant dan saksi-saksi mereka maka prosiding ini perlu dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan. Ia adalah berbeza sekiranya perkara yang menjadi pertikaian, saksi-saksi dan pihak-pihak berada jauh daripada Mahkamah Temerloh sehingga menyebabkan tidak munasabah untuk prosiding itu dijalankan di Mahkamah Temerloh disebabkan kesukaran yang akan dihadapi oleh saksi-saksi atau perkara tersebut berada di luar Negeri Pahang Darul Makmur. Hal ini tidak berlaku di dalam kes ini. Mahkamah mendapati bahawa tiada keterangan di dalam affidavit yang menunjukkan bahawa saksi-saksi akan menghadapi masalah yang serius sekiranya kes ini diperdengarkan di Mahkamah Sesyen Temerloh, Pahang.

[36] Oleh yang demikian adalah didapati bahawa permohonan Pemohon-pemohon untuk memindahkan dari Mahkamah Sesyen Temerloh ke Mahkamah Tinggi Malaya di Temerloh dan kemudiannya dipindahkan ke Mahkamah Tinggi Malaya di Kuantan tidak dapat dibuat

S/N 0VCzZZXE0OexubOikzs3A

**Note : Serial number will be used to verify the originality of this document via eFILING portal

disebabkan Mahkamah Sesyen Temerloh mempunyai bidang kuasa untuk mendengar tuntutan balas Responden. Di samping itu berdasarkan kepada prinsip *forum non conveniens* juga pihak Pemohon tidak dapat menunjukkan bahawa sekiranya kes ini dibicarakan di Mahkamah Sesyen Temerloh ia akan menimbulkan masalah kepada pihak-pihak dan saksi-saksi yang akan dipanggil untuk memberi keterangan. Dalam erti kata lain prinsip *forum non conveniens* tidak dapat dipenuhi oleh Pemohon-pemohon.

[37] Akhirnya permohonan Pemohon-pemohon adalah ditolak.

Bertarikh: 29 Mac 2022

(ROSLAN BIN MAT NOR)
PESURUHJAYA KEHAKIMAN
MAHKAMAH TINGGI MALAYA
TEMERLOH, PAHANG

S/N 0VCzZZXE0OexubOiKzs3A

**Note : Serial number will be used to verify the originality of this document via eFILING portal

PIHAK-PIHAK:

Bagi Pihak Pemohon-Pemohon

Ong Siew Wan bersama Chong Chun Shien
Tetuan Andrew-David Wong & Ong
Room 102-103, 1st Floor, No. 34-40
Bangunan Tokio Marine Life
Jalan Teluk Sisek
25000 Kuantan
Pahang Darul Makmur

Bagi Pihak Responden

Noor Khairunnisa
Tetuan Ram-Reza & Muhammad
Chambers Unit E-7-02
Capital 5, Jalan PJU 1A/7A
Oasis Square Ara Damansara
47301 Petaling Jaya
Selangor Darul Ehsan

